

32. Той ще бжде великъ и ще се нарече Синъ на Всевишния; и ще Му даде Господь Богъ прѣстола на отца Му Давида;

33. и ще царува надъ домътъ Иакововъ до-вѣки, и царството Му не ще има край.

34. А Мариямъ рече на ангела: какъ ще бжде това, когато азъ мжжъ не зная?

35. Ангелътъ ѝ отговори и рече: Духъ Святый ще слѣзе върху ти, и силата на Всевишния ще те осѣни; затова и раждаемото свято ще се нарече Синъ Божий.

36. Ето и Елисавета, твоя сродница, наричана неплодна, и тя зачена синъ въ старинѣ си и е вече въ шестия мѣсецъ;

37. защото у Бога нѣма дума невъзможна.

38. Тогава Мариямъ рече: ето рабинята Господня; нека ми бжде по думата ти. И ангелътъ си отиде отъ нея.

39. И като стана Мариямъ прѣзъ тия дни, отиде набързо въ планинската страна, въ градъ Иудинъ,

40. и влѣзе въ домътъ Захариевъ и поздрави Елисавета.

41. Когато Елисавета чу поздрава Маринъ, проигра младенецътъ у утробата ѝ; и Елисавета се изпълни отъ Духа Святаго,

42. па извика съ високъ гласъ и рече: благословена си ти между женитѣ, и благословенъ е плодътъ на твоята утроба!

43. Какъ тъй че дойде при мене майката на моя Господь?

(32) Исаия 9, 7. 2 Царств. 7, 12. Псал. 131, 11. (33) 1 Паралипом. 22, 10. Псал. 44, 7; 88, 37. Исаия 9, 7. Иерем. 23, 5. Дан. 2, 44; 7, 14. Михей 4, 7. (35) Дан, 9, 24.